

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15

264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Λέγεται ὅτι διαρκοῦντος τοῦ Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου δύο Τουρκαλβανοὶ ἐπεσκέφθησαν τὰς Ἀθήνας ὅπως γνωρίσωσι τὸν τόπον καὶ τοὺς κατοίκους ἐκ τοῦ πλησίον. Οἱ ξένοι οὗτοι ἐσχετίσθησαν μετὰ πολλῶν κατοίκων, περιῆλθον τὰς ἀρχαιότητας καὶ ἐθαύμασαν τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων Ἀθηναίων, ἐξέπληξε δὲ αὐτοὺς πρὸ πάντων ἡ καλλονὴ τῆς φύσεως, ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν, αἱ πλατεῖαι κτλ. Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς πάντα ταῦτα ἐξεπλάγησαν διὰ τὰς βλασφημίας καὶ τὰς κατὰ τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑβρεῖς, ἃς ἤκουον τόσον βαναύσως καὶ τόσον ἀυστόλως προφερομένας ἐν πλήρει ἀγορᾷ καὶ οὐδεὶς ὁ ἐπιπλήττων ἢ κωλύων τὴν φοβεράν καὶ ἀχρεῖάν ταύτην ἔξιν. Ἀναχωροῦντες εἶπον, ὅτι ἐὰν ὁ ἀνεπτυγμένος λαὸς τῆς πρωτεύουσας οὕτως ὑβρίζει τὸν Χριστὸν ὃν λατρεύει, βεβαίως δὲν θὰ φεισθῇ οὐδὲ τοῦ Μωάμεθ ὃν ἡμεῖς λατρεύομεν καὶ αὐτοὶ ἀποστρέφονται.

Βαρβαρωτέρα, ἀνηθικωτέρα καὶ μάλλον ἀντιχριστιανικὴ ἔξιν τοῦ ὑβρίζειν ὅ,τι ἱερὸν καὶ ὅσιον, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ὁ Μωαμεθανὸς θὰ ἐπιπλήξῃ τὸν χριστιανὸν ὅταν αὐτὸς ὑβρίξῃ τὸν Θεὸν καὶ ὅμως ὁ χριστιανὸς αὐτὸς ὑβρίζει αὐτὸν ὃν ὁμολογεῖ ὅτι λατρεύει ὡς τὸν Σωτῆρα του. Παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις συνιστῶνται σύλλογοι σκοπὸν ἔχοντες τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ζώων, παρ' ἡμῖν ὅμως μεγαλειτέρα ἀνάγκη ὑπάρχει συλλόγου σκοποῦντος τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, καθότι κατὰ τοσοῦτον ὥκειώθημεν πρὸς τὴν ἔξιν ταύτην ὥστε οὐδέποτε αὕτη στιγματίζεται εἴτε διὰ τοῦ τύπου εἴτε ἀπὸ τοῦ ἁμῶνους.

Ἡ Ἀθηναῖς ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὴν ἠθικὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνίας, διαμαρτύρεται κατὰ τῆς βαναυσότητος ταύτης καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συμπραξίν πάντων τῶν ἐναρέτων πολιτῶν, ὅπως ἕκαστος τυχούσης εὐκαιρίας στηλιτεύῃ τὴν ἔξιν ταύτην καὶ προσπαθῇ νὰ πείσῃ τοὺς ὑβριστὰς τούτους, ὅτι ἀμαρτάνουσι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ βλάπτουσιν ἑαυτούς. Ἐπικαλούμεθα ἰδίως τὴν συνδρομὴν τῶν γονέων, τῶν διδασκάλων, τῶν

προϊσταμένων ὡς καὶ τῶν θρησκευτικῶν διδασκάλων τοῦ λαοῦ ὅπως ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ κύκλῳ λάβῃ ὁρισμένα μέτρα πρὸς ἐντελῆ κατάπαυσιν τῆς ἐξέως ταύτης ἥτις ζημιοὶ οὐ μόνον τὸν βλάσφημον ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οὗτος ἀνήκει.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ].

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ Δίκ καὶ τὰ μῆλα.

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 7].

Εἶτα ἐλάλησε περὶ πραγμάτων πολὺ νέων διὰ τὸν μικρὸν Δίκ. Ἐλάλησε περὶ ἀμαρτίας καὶ κολάσεως, καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ μετανοίας καὶ οὐρανείου βασιλείας, δι' ἀπλῶν ἀλλὰ φυσικῶν εἰς τὸν γέροντα λόγων, ὅστις ἦτον ἀπλοῦς καὶ αὐτὸς ὡς παῖς, καὶ ὅμως ἦτο συνετώτερος καὶ μάλλον εὐμαθὴς εἰς τὰς πολυτίμους ταύτας ἀληθείας ἢ ὅσον πολλοὶ τρανοὶ πεπαιδευμένοι. Ἐλάλησεν ἑωσοῦ οἱ κυανοὶ τοῦ παιδὸς ὀφθαλμοὶ ἐπληρώθησαν δακρύων, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην οὐχὶ ἐκ τρόμου μήπως σταλῇ εἰς τὴν φυλακὴν, ἀλλ' ἐκ θλίψεως διότι διέπραξε τοιαύτην ἀδικίαν. Διότι ὁ Δίκ εἶχε τρυφερωτάτην καρδίαν, καὶ ἔτοιμον νὰ δεχθῇ ὅ,τι ἐλέγετο εἰς αὐτόν. Ἐφερὲν ἔξω τῶν θυλακίων του τὰ τρία μῆλα καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βάλτερς νὰ τὰ ἀπομακρύνῃ ἀπ' αὐτοῦ.

«Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἰδικὰ μου, δὲν δύναμαι νὰ τὰ λάβω,» εἶπεν.

«Λοιπὸν θὰ τὰ ρίψω ἔξω,» εἶπεν ὁ Δίκ.

«Δὲν θὰ ἦτο δίκαιον,» εἶπεν ὁ Βάλτερς, «διότι δὲν ἀνήκουσιν εἰς σὲ ἀλλ' εἰς τὴν γυναῖκα.»